

Laidiens: 21.09.2006., Nr. 151

Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikumi Nr.149

Rīgā 2006.gada 15.septembrī (Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomes sēdes protokols Nr.41, 6.p.)

Dzīvības apdrošinātāju maksāspējas normas un pašu līdzekļu aprēķināšanas noteikumi

Izdoti saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likuma 6. panta 1. punktu, 7.panta pirmās daļas 1. punktu un 17. panta 2. punktu un Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likuma 30. panta pirmo daļu un 31. panta otro daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Maksāspējas normas un pašu līdzekļu aprēķinu saskaņā ar “Dzīvības apdrošinātāju maksāspējas normas un pašu līdzekļu aprēķināšanas noteikumu” (tālāk tekstā — noteikumi) prasībām veic dzīvības apdrošināšanas akciju sabiedrības, savstarpējās dzīvības apdrošināšanas kooperatīvās biedrības, kā arī nedalībvalstu dzīvības apdrošinātāju filiāles (tālāk tekstā — apdrošinātājs).

2. Noteikumos lietotie termini:

2.1. riskam pakļautais bruto kapitāls— lielums, kas veidojas, atņemot no bruto apdrošinājuma summas, kas izmaksājama nāves gadījumā saskaņā ar tiešajā apdrošināšanā vai pieņemtajā pārapirošināšanā noslēgto līgumu, bruto dzīvības apdrošināšanas tehniskās rezerves;

2.2. riskam pakļautais neto kapitāls— lielums, kas veidojas, atņemot no neto apdrošinājuma summas, kas izmaksājama nāves gadījumā saskaņā ar tiešajā apdrošināšanā vai pieņemtajā pārapirošināšanā noslēgto līgumu, neto dzīvības apdrošināšanas tehniskās rezerves;

2.3. finanšu iestāde — Kredītiestāžu likuma izpratnē;

2.4. pārējo terminu lietojums atbilst ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomes 2006. gada 13. janvāra lēmumu Nr. 21 apstiprinātajos “Apdrošināšanas akciju sabiedrību, savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvo biedrību un nedalībvalstu apdrošinātāju filiāļu gada pārskata un konsolidētā gada pārskata sagatavošanas noteikumos” un ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomes 2004. gada 3. septembra lēmumu Nr. 198 apstiprinātajos “Dzīvības apdrošinātāju pārskatu sagatavošanas noteikumos” lietotajiem terminiem.

3. Maksāspējas normas un pašu līdzekļu aprēķina vajadzībām netiek veikta apdrošināšanas līgumu klasifikācija ieguldījumu un apdrošināšanas līgumos. Visi līgumi tiek uzskatīti par apdrošināšanas līgumiem to juridiskajā izpratnē.

II. Maksāspējas normas aprēķins

4. Dzīvības apdrošinātāju maksātspējas norma tiek noteikta kā maksātspējas normas dzīvības apdrošināšanā, kas aprēķināta saskaņā ar 5.–7. punkta prasībām, un maksātspējas normas nelaimes gadījumu un veselības apdrošināšanā, kas aprēķināta saskaņā ar 8. punkta prasībām, summa.

5. Maksātspējas norma dzīvības apdrošināšanas līgumiem ar uzkrājuma veidošanu un dzīvības apdrošināšanas līgumiem bez uzkrājuma veidošanas, kā arī regulāru izmaksu apdrošināšanas līgumiem (*annuities*) tiešajā apdrošināšanā un pieņemtajā pārapirošināšanā, izņemot tirgum piesaistītos dzīvības apdrošināšanas līgumus, ir saskaņā ar 5.1. un 5.3. punkta prasībām aprēķināto lielumu summa:

5.1. 4 procenti no 5. punktā minēto līgumu bruto dzīvības apdrošināšanas tehniskajām rezervēm tiek reizināti ar koeficientu (R), kas iegūts kā attiecība starp šo līgumu neto dzīvības apdrošināšanas tehniskajām rezervēm un šo līgumu bruto dzīvības apdrošināšanas tehniskajām rezervēm pārskata perioda beigās. Šis koeficients nedrīkst būt mazāks par 0.85;

5.2. 5. punktā minētajiem līgumiem, kuriem riskam pakļautais bruto kapitāls nav negatīvs lielums, tiek aprēķināti:

5.2.1. 0.1 procents no riskam pakļautā bruto kapitāla dzīvības apdrošināšanas līgumiem bez uzkrājuma veidošanas, kas sedz nāves risku un ir ar sākotnējo termiņu līdz trim gadiem (ieskaitot),

5.2.2. 0.15 procenti no riskam pakļautā bruto kapitāla dzīvības apdrošināšanas līgumiem bez uzkrājuma veidošanas, kas sedz nāves risku un ir ar sākotnējo termiņu virs trim gadiem, bet ne ilgāku par pieciem gadiem,

5.2.3. 0.3 procenti no riskam pakļautā bruto kapitāla pārējiem līgumiem;

5.3. saskaņā ar 5.2.1.–5.2.3. punkta prasībām aprēķināto lielumu kopsummu reizina ar koeficientu (K), kas aprēķināts kā attiecība starp riskam pakļauto neto kapitālu un riskam pakļauto bruto kapitālu. Šis koeficients nedrīkst būt mazāks par 0.5.

6. Tirgum piesaistītajiem dzīvības apdrošināšanas līgumiem tiešajā apdrošināšanā un pieņemtajā pārapirošināšanā maksātspējas norma ir saskaņā ar 6.1.–6.4. punkta prasībām aprēķināto lielumu summa:

6.1. ja apdrošinātājs ir uzņēmies ieguldījumu risku līdz ar apdrošinājuma ņēmēju, tad aprēķina 4 procentus no bruto dzīvības apdrošināšanas tehniskajām rezervēm, kas attiecas uz šiem līgumiem. Iegūtais lielums tiek reizināts ar koeficientu (R1), kas iegūts kā attiecība starp šo līgumu neto dzīvības apdrošināšanas tehniskajām rezervēm un šo līgumu bruto dzīvības apdrošināšanas tehniskajām rezervēm pārskata perioda beigās. Šis koeficients nedrīkst būt mazāks par 0.85;

6.2. ja apdrošinātājs nav uzņēmies ieguldījumu risku un līgumā norādītā summa, kas paredzēta administratīvo izdevumu segšanai, ir fiksēta uz laiku, kas ilgāks par pieciem gadiem, tad aprēķina 1 procentu no bruto dzīvības apdrošināšanas tehniskajām rezervēm, kas attiecas uz šiem līgumiem. Iegūtais lielums tiek reizināts ar koeficientu (R2), kas iegūts kā attiecība starp šo līgumu neto dzīvības apdrošināšanas tehniskajām rezervēm un šo līgumu bruto dzīvības apdrošināšanas tehniskajām rezervēm pārskata perioda beigās. Šis koeficients nedrīkst būt mazāks par 0.85;

6.3. ja apdrošinātājs nav uzņēmies ieguldījumu risku un līgumā norādītā summa, kas paredzēta administratīvo izdevumu segšanai, nav fiksēta uz laiku, kas ilgāks par pieciem gadiem, tad aprēķina 25 procentus no pēdējā pārskata perioda administratīvajiem izdevumiem, kas attiecināmi uz šiem līgumiem. Šim aprēķinam pārskata perioda administratīvie izdevumi tiek dalīti ar darbības mēnešu skaitu pēdējā pārskata periodā un reizināti ar 12;

6.4. ja apdrošinātājs apdrošina nāves gadījuma risku, tad līgumiem, kuriem riskam pakļautais bruto kapitāls nav negatīvs lielums, aprēķina 0.3 procentus no riskam pakļautā bruto kapitāla un iegūto lielumu kopsummu reizina ar